N°. 86. A°. 1834.

MAANDAG DEN 27sten OCTOBER.

SURINAAMSCHE COURANT.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

DUITSCHLAND.

HAMBURG, den 8 Augustus.

Volgens overeenstemmende berigten uit Weenen en Frankfort, zouden op de conferentie in eerstgenoemde stad besluiten genomen zijn, op grond waarvan niet alleen de thans bestaande wetbepalingen nopens de drukpers in Duitschland gehandhaafd, maar ook de staatkundige dagbladen in verscheiden opzigten aan eene strenge censuur onderworpen moeten worden. Men wil weten dat de onlangs in Beijeren ingevoerde schikking reeds een gevolg van die besluiten is. De censuur is namelijk daar aan de politie-overheden afgenomen en aan de provinciale regering opgedragen; te München zelf is het ministerie van binnenlansche zaken daarmede belast, alwaar ook de hier aankomende Franschen dagbladen vóór de uitgifte onderzocht worden. Zelfs de redactiën onzer dagbladen kunnen dezelve niet erlangen, dan nadat het ministerie tot de uitgifte verlof gegeven heeft.

In het dagblad van *Zurich* leest men:

De reeds zoo veel geruchts gemaakt hebbende volksvergadering heeft den 20 Julij nabij Zurich plaats gehad. Dezelve heeft van des middags 12 tot des namiddags ten 4 ure geduurd en is zonder wanorde afgeloopen. Het getal der zich daarop begeven hebbende personen is de 5000 niet te boven gegaan, en hieronder zijn ruim duizend vrouwen geteld geworden. Twee redenaars hebben het woord gevoerd. — Er is besloten geworden een adres aan den Bondsdag te rigten, met aanvragen: Hoedanig de Bondsdag voornemens is zich te gedragen ten opzigte van de politieke vervolgden, welker verwijdering van uit het grondgebied van het Bondgenootschap door eenige vreemde Mogendheden gedreven wordt. Ingevalle het antwoord op deze aanvrage achterwege mogt blijven of onvoldoende mogt zijn, zal de volksvergadering andermaal bijeen geroepen worden, tot het nemen van nadere besluiten.

Tijdingen uit Missolunghi, geven eenige nadere omstandigheden te kennen van de expeditie tegen de Mainoten. De Beijersche en Grieksche troepen waren, zoo als reeds bekend is, uit Kalamata voortgetrokken, en hadden eenige torens bemagtigd. Den derden nacht echter bekwamen de Mainoten uit het binnenland hulp en sloten de gezamenlijke troepen in. Deze aan levensmiddelen en water gebrek hebbende, en door eene ondragelijke hitte gekweld, trachten eene achterwaartsche beweging te maken, hetgeen echter mislukte. Eene afdeeling besloot in onderhandeling met den vijand te treden, en bekwam voor eenige honderde Spaansche daalders vrijen aftogt: eene andere afdeeling echter moest zich overgeven, welke ontwapend werd, van kleederen beroofd, en aldus terug gezonden.

In het oostelijk gedeelte van Maina, heeft men ook niet meer voordeel behaald; de Mainoten waren van goede wapenen voorzien; hunne geweren droegen zelfs verder, dan die der troepen: de schuten vielen als onzigtbaar en digt op elkander, daar de vijand zich in de enge bergpassen verborgen had. Sedert vergenoegt men zich denzelven gade te slaan, en daar hij zijne grenzen niet overschrijdt, heet het, dat met de Mainoten alles bijgelegd is, of dat men hen in hunne rotsen blokkeert.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 15 Augustus.

De derde vereeniging der kamer van afgevaardigden heeft een zonderling en reeds vrij onstuimig tooneel opgeleverd. Men weet dat in eene eerste zamenkomst de Heer *Gras-Preville*, een legitimist, als oudste van jaren, provisioneel den presidialen stoel had ingenomen. Nu schijnt het dat, na eene zamenkomst, door al de leden dier oppositie ten huize van den Heer *Genoude* gehouden, besloten was in de zoogenaamde koninklijke zitting niet op te komen, ten einde niet gedwongen te zijn aan Koning *Lodewijk-Filips* in deszelfs tegenwoordigheid den eed af te leggen. Zoo men wil om aan deze afspraak te voldoen, had de Heer *Gras-Preville* doen aankondigen dat hij ongesteld was, en was dus door het op hem volgende oudste lid, den Heer *Bedoch*, vervangen. Toen nu de kamer ten derdenmale bijeen kwam, had men het ergerlijke schouwspel van twee presidenten, lieden van hooge jaren, die elkander den voorzittersstoel betwisten. De Heer *Bedoch* had zijnen mededinger voorkomen en zat er in toen de zitting geopend werd; de Heer *Gras-Preville* stond er nevens en beweerde, dat de zetel hem ingeruimd moest worden. Onstuimige discussiën over de wederzijdsche regten volgden tusschen de leden der kamer, en het eind was dat de Heer *Bedoch* zich in het bezit handhaafde en de werkzaamheden der zitting bestuurde. Het eenige dat ter zaak deed, schijnt de Heer *Salvandi* gezegd te hebben, met aan te voeren, dat de brief van den Heer *Gras-Preville*, waarbij deze zijne ongesteldheid aankondigde, van zulk eenen inhoud was, dat hij voor eene nederlegging van het voorzitterschap moest gelden. Dit nu zal blijken wanneer die brief, gelijk te verwachten is, publiek gemaakt wordt. Bevestigt zich het gezegde van den Heer *Salvandi* niet, dan erkent zelfs de tegenpartij der legitimisten, dat den Heer *Gras-Preville* een openbaar onregt zou gedaan zijn. Een verslag der zaak, door eenen schrijver dier partij, zoo het schijnt nog voor het houden der zamenkomst van heden, gegeven, zegt nog hetgeen volgt: »Wij gelooven dat de regten van den laatsten (den Heer *Gras-Preville*) onvervreemdbaar zijn, en het zou een ware *coup d'état* wezen hem door den Heer *Bedoch* te doen vervangen. De Heer *Gras-Preville* heeft zich op eene wijs gedragen, dat ieder daarover de schouders ophaalt, maar dit is geen grond om hem zijn regt te ontnemen."

Uit Bajonne wordt in dato 29 Julij, het volgende geschreven:

» Iemand na de verwoesting der kloosters te Madrid, van daar aangekomen, zegt men in een van dezelve in eene soort van hok een munnik heeft gevonden, wiens baard tot op zijne knien hing. Ondervraagd over den tijd wanneer hij aldaar was opgesloten geworden, heeft hij ten antwoord gegeven zich dit met geene juistheid te herinneren, maar te gelooven dat het in 1823 was geweest.

» Drie dagen geleden bevonden er zich te Mondragon 2000 Carlisten en te Aramayona 3000.

» De Carlisten hebben Fybas aangetast gehad, maar zijn voor 200 man, die hun uit Bergara tegengetrokken waren, terug geweken.

» In dit oogenblik doorloopen de troepen van ons garnizoen de straten dezer stad onder het zingen van de Marseillaanschen marsch. De nationale gardes, die tot eenen wapenschouw opgeroepen waren, zijn niet opgekomen."

Het *Journal des Débats* bevat heden een dier raadselachtige artikels, waarvan het zich dikwerf bedient, wanneer het zich duidelijk omtrent eenig staatkundig vraagstek durft verklaren. Heden levert het viervoudig verbond het onderwerp. Het doctrinaire blad zegt niet dat de kabinetten van Londen en van Parijs omtrent een additioneel artikel zijn overeengekomen; maar het schijnt te kennen te willen geven dat men zoodanig artikel niet behoeft, om Spanje op de krachtdadigste wijze te hulp te komen; want, zegt de dagbladschrijver, de bevrediging van het schiereiland, ziedaar wat de vier mogendheden onderteekenaren van het traktaat van 22 April zich voorgesteld hebben, en ieder nieuw voedsel aan de wanorden van Spanje gegeven, jaagt dezelfde belangen op nieuw tegen elkander in het harnas en voert dezelve onmisbaar tot hetzelfde doel.

» Het *Journal des Débats* gaat uit dit punt van redenering uit om te betoogen, dat de geest van het traktaat de vier mogendheden, aan de kabinetten van Engeland en Frankrijk het nemen van maatregelen tot het bevredigen van Spanje toestaat."

Het Antwerpsche blad *Journal du Commerce* gewag makende van het besluit van Z. M. den Koning der Nederlanden van den 25 Julij, omtrent het verleenen van onbepaald verlof aan de leden der mobiele schutterij, besluit zijn artikel met de volgende opmerkingen:

Het ware wenschelijk dit voorbeeld van Holland te zien volgen in ons land, waar het meer dan tijd is, den belastingschuldige te verligten door het verminderen van een veel te talrijk leger; en wij zien met vreugde, dat de wensch hiertoe reeds in de kamer der vertegenwoordigers is guit geworden. Men moet vertrouwen dat het Gouvernement wel het oor aan eene zoo billijke vord ring zal willen leenen. Mogten evenwel de Belgische ministers vermeenen, ons niet te kunnen ontlasten van het overtollige van onze soldaten, hetzij, om dat het hun niet veroorloofd is datgene, hetwelk men te regt of ten onregte de voorhoede van het Fransche leger noemt, hetzij uit eenigen anderen hoofde; zoo laat ons voor het minste hopen dat zij de lasten der burgers zullen willen verligten door dezelve te ontheffen van die ondragelijke millitaire inkwartieringen, die men in den beginne nog vermaak scheen te scheppen om te verzwaren door de gedurige verplaatsingen, en de eindelooze marschen en contra-marschen van onze tallooze bataillons. Deze onophoudelijke bewegingen hadden tot voorwendsel de vrees, dien men uit het daarzijn van een talrijk en dreigend vijandelijk leger op onze grenzen, trok. Nu dat wij ons voor een groot gedeelte van den *vrees voor kwaad* verlost zien, zoo laat men ons tot op zekere hoogte van *de kwaal des vreezes* bevrijden.

(*Nederl. Staats- en Amsterd. Couranten.*)

MENGELINGEN.

VRIENDSCHAP.

(Vervolg van N°. 85).

Gedurende den inval der Franschen in Saksen, op het einde van 1806, namen verscheidene bezitters van landgoederen de wijk naar de bijliggende steden, waar zij zich voor plundering en geweldenarij, meer dan op het land, veilig rekenden. Onder dezelve bevonden zich K. VAN S. en de Kommissaris van Financien K., beide buren en goede vrienden; doch de laatste, nog eenige huisselijke schikkingen te maken hebbende, bleef eenigen tijd achter, en moest het gezelschap op eenen aanmerkelijken afstand, te voet volgen. Gelukkig hadden beide huisgezinnen derzelver wijkplaats bereikt, en wachtten zij nu alleen, met eene bange zorg, op de komst van den achtergeblevenen vader en vriend. Met jeder oogenblik vermeerderde hun angst, die echter ten toppunt klom, toen er reeds eenige uren verloopen waren. zonder dat men iets van hem vernam. De kinderen, het ergste vreezende, wrongen de handen, en weenden bitter; terwijl de smart der bekommerde echtgenoote alles te boven ging. In dezen toestand snelt de verdienstelijke S. — altijd ten volle bereidvaardig, om hulp te bieden — terug naar het dorp, waar hij met zijnen vriend woonde; doch reeds bij de poort der stad ontmoet hij, na door eene talllooze menigte soldaten te zijn henengedrongen, zijnen ongelukkigen buurman, die met geweld werd voortgesleept. Hij omhelsde hem met de uiterste verbazing; doch daar zijn vriend wanhopend, en bijna van zijne zinnen beroofd was, konde hem deze de ware reden van zijnen angstvalligen toestand niet te kennen geven. Hij was dadelijk gevat geworden, toen eene bekende vrouw hem gegroet, en bij zijnen naam en karakter genoemd had. Men bragt hem voor den Overste der Gendarmerie, waar de menschlievende S., die de Franschen taal verstond, al aanstonds vernam, dat deze Kommissaris van Financien een al te belangrijk persoon geoordeeld werd, dat men op zijne vrijheid vermogt te hopen, ja, dat men hem zelfs als eenen spion beschouwde, die nu verhoord zoude worden, en welligt als zoodanig de verdiende straf zoude moeten ondergaan. De uitmuntende S. baande zich derhalve nu ook den weg tot den Overste; beweerde, dat het ambt zijns vriends, in Saksen, geene de minste betrekking tot de hoogere Staatsbelangen had, en verzocht denzelven, daar het hier de vrijheid en de rust van een bedrukt huisgezin gold, met den meesten aandrang om de loslating des braven mans. Zijne poging was echter vergeefsch; dan, de enkele overweging van den kommervollen toestand zijns vriends, die in tranen wegsmolt, vermeerderde zijne, het hart roerende, welsprekendheid dermate, dat zij zelfs den ruwsten krijgsheld moest treffen. De Overste intusschen beriep zich op zijnen pligt, haalde de schouders op, en zweeg. Toen echter de Heer K. zijne vrees te kennen gaf, dat men hem ter dood zoude veroordeelen, verhief de verdienstelijke S., met allen mogelijken nadruk, zijne stem, en zeide op eenen moedigen toon: »Gij hebt dan zeker geene vrouw of kinderen, Mijnheer! die u leeren zouden, menschelijk te handelen; of heeft het huisselijk geluk nimmer zachte aandoeningen in uwe ziel doen opwellen? Ongetwijfeld neen; want anders zoudt gij dezen schuldeloozen man, om wiens redding thans eene beminnelijke gade, met haar liefwaardig kroost, den Hemel op de knien smeekt, dadelijk in vrijheid stellen. Neem mij in zijne plaats gevangen, ja — beneem mij het leven en red zijne onschuld!" De Overste, door deze taal overmand, antwoordde: »Neen! neem uwen vriend met u, en geef hem zijn bedroefd huisgezin weder.

Te ontberen, en van weinig te kunnen leven, is schoon en groot. Lage zielen alleen achten zich ongelukkig, wanneer zij fraaije kleederen, lekkere spijzen, kostbaar huisraad, enz. moeten derven; terwijl groote zielen zich daarentegen alleen tot de wezenlijke behoeften der Natuur bepalen, en vele dingen, waarnaar gene zoo driftig streven, volstrekt niet verlangen, — Toen SOCRATES eens over de markt ging, waar een menigte van allerhande waren te koop stond, riep hij uit: »*Hoe vele dingen zijn hier te vinden, welke ik niet behoef!*" — Insgelijks ook was EPICTETUS tevreden, wanneer hij slechts zoo veel had als de nooddruft vorderde. Moest hij echter, uithoofde zijner armoede, ongemakken lijden, zoo was hij niet alleen geduldig, maar beschouwde zelfs zijnen toestand als eenen wenk der Goden, om thans door zijn gedrag te toonen, dat lijdzaamheid de behoefte gemakkelijker doet dragen, en de ware gelukzaligheid en rust des gewetens van uitwendige dingen volstrekt onafhankelijk zijn. Nooit baarde het hem eenig verdriet, dat hij zijne leerlingen in een gemeen vertrek moest ontvangen. Hij sliep op zijnen stroozak even gerust en welltevreden, als menig een op het zachtste bed van dons.

(*Voorbeelden van Deugdzame Bedrijven.*)

EDICTALE CITATIE,

(28160) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, dagvaard bij dezen alle bekende en onbekende Crediteuren van de navolgende personen, als:

Van ADRIANNA van FELLMAN, wegens het provenue van op den 20 December 1833 bij Executie verkocht Huis en Erf, aan de *Oude Oranjetuin*, L°. B. N°. 156; aangekomen hebbende ADRIANNA van FELLMAN.

Van CORNELIA SCHEPER en CONSTANTIA VERSCHUUR, gehuwd met JOHANNES SCHEEN, Erfgenamen in den boedel M. A. WOLFF, wegens het provenue van op den 27 December 1833 bij Executie verkochte 2/3 aandeelen in het Huis en Erf, gelegen aan het *Gouvernementsplein*, L°. A. N°. 45, aangekomen hebbende CORNELIA SCHEPER en CONSTANTIA VERSCHUUR, gehuwd met JOHANNES SCHEEN, Erfgenamen in den boedel M. A. WOLFF.

Van CORNELIA SCHEPER en CONSTANTIA VERSCHUUR, gehuwd met JOHANNES SCHEEN, Erfgenamen in den boedel M. A. WOLFF, wegens het provenue van het op den 27 December 1833 bij Executie verkochte Huis en Erf op den hoek van de *Gravestraat* en *Gouvernementsplein*, L°. A. N°. 44, aangekomen hebbende CONSTANTIA VERSCHUUR, gehuwd met J. SCHEEN, en CORNELIA SCHEPER, Erfgenamen in den boedel M. A. WOLFF.

Van de Erven A. H. GHIJSSEN, wegens het provenue van op den 27 December 1833 bij Executie verkochte *een vijfde* aandeel in de Plantagie *Kopksgoud*, cum annex; aangekomen hebbende de Erven A. H. GHIJSSEN.

Van den boedel Ab. Bo. DE MESQUITA, wegens het provenue van op den 27 December 1833 bij Executie verkochte Houtgrond *Toevlugt*, cum annex; aangekomen hebbende den boedel Ab. Bo. DE MESQUITA.

Van den boedel of Erven JURIAAN FRANCOIS FRIDERICI, wegens het provenue van op den 7 Maart 1834 bij Executie verkochte plantagie *la Prevoyance*, cum annex; aangekomen hebbende den boedel of Erven J. F. FRIDERICI.

Van den boedel of Erven JURIAAN FRANCOIS FRIDERICI, wegens het provenue van op den 7 Maart 1834 bij Executie verkochte Plantagie *Vaderszorg*, en den blooten Grond *Bodenburg* en *Carelsdeel*, cum annex; aangekomen hebbende den boedel of Erven J. F. FRIDERICI.

Van CORNELIA SCHEPER en CONSTANTIA VERSCHUUR, gehuwd met JOHANNES SCHEEN, Erfgenamen in den boedel wijlen M. A. WOLFF, wegens het provenue van op den 28 Maart 1834 bij Executie verkochte 2/3 aandeel in het Huis en Erf, aan de *Keizerstraat*, L°. D. N°. 152; aangekomen hebbende CORNELIA SCHEPER en CONSTANTIA VERSCHUUR gehuwd met J. SCHEEN, Erfgenamen in den boedel wijlen M. A. WOLFF.

Van CORNELIA SCHEPER en CONSTANTIA VERSCHUUR, gehuwd met JOHANNES SCHEEN, Erfgenamen in den boedel wijlen M. A. WOLFF, wegens het provenue van op den 28 Maart 1834 bij Executie verkochte Erf en daarop staande Gebouwen aan de *Graven- of Soldatenstraten*, L°. D, N°. 67; aangekomen hebbende CORNELIA SCHEPER en CONSTANTIA VERSCHUUR, gehuwd met J. SCHEEN, Erfgenamen in den boedel wijlen M. A. WOLFF.

Van JOHANNA PHILIPPINA SANDERS geboren TOURO, wegens het provenue van op den 28 Maart 1834 bij Executie verkochte Huis en Erf op den hoek van de *Wageweg- en Rust en Vredestraten*, bekend onder L°. D. N°. 96; aangekomen hebbende J. P. SANDERS geboren TOURO.

Van J. M. WELHAVEN, wegens het provenue van op den 20 Junij 1834 bij Executie verkochte Huis en Erf, aan de *Zwartenhovenbrugstraat*, L°. D. N°. 489; aangekomen hebbende J. M. WELHAVEN.

En zulks om te compareren ofte gemagtigden te zenden ter *præ*. & *concurrentie* rolle van het Geregtshof, te *Suriname*, welke gehouden zal worden op Vrijdag den 21 November 1834, des morgens *acht* uren, en aldaar te zien dienen van relaas en bijlagen, voorts hunne sustenuen van *præ* & *concurrentie* op te geven, en met den Impetrant voort te procederen als naar stijle,

En opdat niemand hiervan eenige ignorantie zoude kunnen of mogen pretenderen, heb ik deze gepubliceerd en geaffigeerd aan *Paramaribo* den 25sten October 1834.

N. L BRAAM,
Exploicteur

ADVERTISSEMENTEN.

TRANSPORTEN,

(42161) Den 7 October 1834. CAROLINA LINCK, aan SANTJE van GEIJER, van het Huis en Erf, aan de *Wagewegstraat*, L°. B. N°. 106.

Den 17, J. E. LYONS, Vendumeester, aan G. C. FUCHS, van het Huis en Erf, aan de Voorstad *Zeelandia*, bekend onder L°. A, N°. 10; aangekomen hebbende wijlen JOHAN BERNHARD WURMB.

Paramaribo den 24 October 1834.

WENTHOLT,
fung. Griffier.

(42180) A. SALOMONS, zal *MORGEN*, om 9 ure op VENDU Verkoopen;

Provisien en *Stukgoederen*; — alsmede een partij *Tigchels*, voor rekening die het mogte aangaan, de *monster* is ter bezigtiging bij voormelde Vendumeester.

(40591) F. H. A. ROEBEN vertrekt.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 23 dezer, het Schip *Catharina Anna Helene*, Kapt. P. H. BOS, van *Amsterdam*; Passagier: den Heer BRUGGEMEIJER.

Idem, de Sloep *Gouverneur Generaal Baron van Heeckeren*, Kapt. MAC GEORGE, van *Nickerie*.

UITGEKLAARD.

Den 18 dezer, de Noord-Amerik. Brik *Agile*, Kapt. W. A. PARSONS, naar *Boston*; lading: 197 vaten Malassie.

Den 23, het Schip *de Jonge Gerbrand*, Kapt. R. O. JASKI, naar *Amsterdam*; lading: 254 vaten Suiker, 15 balen schoone- en 28 dito vuile Katoen.

Gedrukt te *Paramaribo* bij de Erven J. BRINK.